

A MI HÚSVÉTI BÁRÁRNYUNK

2016. március 27.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Elkészült-e a szívünk talaja az Ige befogadására? Gyönyörű öntözésben volt részünk. A föld, amikor elő van készítve, amikor meg van munkálva, porhanyóssá válik, készen áll a termőföld az Ige befogadására, hogy sokat teremjen. Ez a pillanat van most, a kései esők ideje van most. Rátékintünk az Igére, a húsvétnak az üzenete.

Olvastam a Bibliámat, így a húsvét előtt, a négy evangélium szerint Jézusnak a szenvedéseit, és az Ő előkészületét a kereszthalálra, ha szabad ilyen mondani. Nagyon megfogta a szívemet egy gondolat, hogy Jézus tudta, hogy mi vár rá. Pontosan tudta. A tanítványok tudatlanok voltak a kereszthalált tekintve, de Jézus pontosan tudta, hogy mi vár rá. Ahogy ezt megjelenti újra és újra a kereszthalála előtt, ezeket az igehelyeket olvasva, nagyon megfogta a szívemet Jézusnak ez a tusája, ami a kereszthalál előtti időszakban a lelkében zajlott. Min kellett végigmennie? Ezt szeretném átadni nektek, hogy együtt tudjunk örülni az Igével, hogy világosságot kaptunk, hogy mily hatalmas dolgot cselekedett meg Isten, amikor a Jézust odaadta nekünk a kereszten. Mily hatalmas dolgot cselekedett! Nem fogunk tudni többet úgy elmenni mellette, mint eddig, ha igazán megértjük ezt. Áldott legyen az Ő szent neve!

JÁNOS 13,1.

1. A húsvét ünnepe előtt pedig, tudván Jézus, hogy eljött az Ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, mivelhogy szerette az övéit e világon, szeretetében elszánta magát a végsőkre.

Látjátok, Jézus is megtartotta a húsvét ünnepét minden évben, a zsidó szokások szerint. A peszah ünnep volt ez a zsidó vallásban, még az Ószövetség idején. Isten rendelése volt a bárány megöletése, és az ajtófélfák és szemöldökfák megjelölése a szent vérrel. A pusztító nem mehetett be azokba a házakba, ahol megjelölték a bejáratot a szent vérrel. Jézus így készült erre a húsvétra. Jézus tudta, hogy jön az óra, hogy eljön az Ő órája. Jézus készült a szívében erre. Ez egy hatalmas megmértetés volt. Ezért jött a földre, hogy ezt megcselekedje. Ő az egyetlen gyermek, aki azért született meg, mert Istennek megvolt a terve vele. Azt a halált meg kellett halnia értünk, a kereszthalált. Jézus tudta ezt. Eljött az Ő órája, tudta Jézus, hogy eljött az Ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához. Tudta, hogy honnan jött és hova megy. Szeretetében elszánta magát a végsőkre. Elszánásnak kellett kialakulnia Jézus szívében, miközben felment a hegyre, és az Atyával közösségben volt, és imádkozott. A szívében fel kellett készülnie erre, hogy milyen borzalmas órák és napok következnek a kínszenvedésekben. A szívét föl kellett készíteni erre engedelmisségben, és írja, hogy el kellett szánnia magát a végsőkre, a kereszthalálra. Jézusnak el kellett szánnia magát erre. Jézus tudta, hogy mi áll előtte, pontosan tudta, hogy mi vár rá, hogy közeleg az az óra. A szívében ezt az elszánást el kellett végeznie, hogy azért jöttem e világra, azért az óráért jöttem e világra. A szeretetében a végsőkre elszánta magát.

Tudod-e, hogy ha meg akarod ismerni Isten szeretetét, akkor mit kell tenned? Rá kell tekintened arra a keresztre! Ott van leírva Isten szeretete. Azon a kereszten, amit Jézus érted szenvedett. Akarod-e tudni, hogy Isten szeret téged? Rá kell tekintened arra a keresztre! Ott van az az ár, amit érted fizetnie kellett Istennek. Tudod-e, hogy mennyit érsz Istennek? Tekints rá a keresztre! Ez a húsvét üzenete. Az első üzenete. Arra a keresztre rá kell tudnod tekinteni úgy, hogy az megszólaljon neked, hogy Isten annyira szeretett engem, hogy az Ő egyszülött Fiát adta értem, hogy mindezt végigszenvedje értem. Akkor nem mehetek el közömbösen mellette. Az én életem meg kell, hogy változzon, ha elfogadom, hogy ezt értem tette. Ez egy hatalmas megértés. A Jézusra nézve értjük meg ezeket. A Zsidó levél mondja:

ZSIDÓ 12,2.

2. Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégzőjére Jézusra, aki az előtte lévő örömeért keresztet szenvedett, nem tekintvén a gyalázatot, és az Isten királyi székének jobbára ült.

Az életünk akkor változik meg, amikor megtanulunk Rá tekinteni, és nemcsak úgy, hogy az embernek a szíve közben máshol van. Az egész lényünkkel oda kell tekintenünk a keresztre! Nézvén erre a drága Jézusra, aki az előtte lévő öröme tekintve tudta elszenvedni a keresztet. Gondolkodtál-e már rajta, hogy milyen órákat tölthetett Jézus, amikor már tudta, hogy ez a kereszthalál elkerülhetetlen, és meg kell halnia, mégis örömmel tudta venni ezt? Azt írja az Ige, hogy az előtte lévő öröme tudott tekinteni, ami a kereszthalál után következik majd az Ő életében. Láta azt, hogyha ezt a kereszthalált az Isten iránti engedelmisségében felvállalja, és elvégzi azt, amit Isten neki rendelt, és értünk rendelt. Ő a kereszttől látta azt az örömet, hogy te meg én, és oly sokan a világban, fel tudjuk emelni a kezünket, hogy köszönöm Istenem, ezt értem elvégezted, és én a Tiéd lettem örökre! Ez az az öröm, amiért Jézus a keresztre tudott menni. Ez az az öröm, amiben fel tudta készíteni magát a végsőkre. Mert el kellett szánnia magát. Itt írta az Ige, hogy a szeretetében elszánta magát a végsőkre. Legyen, Uram, úgy, ahogy Te akarod! Legyen a Te akaratod szerint! Nem tekintette a gyalázatot, mert Jézusra kell néznünk! Ez egy kulcs abban, hogy mi is át tudjunk menni a nehéz helyzeteken, Jézusra nézvén. Ő hogy tudott végigmenni? Hogy az előtte lévő öröme tekintett, így tudott keresztet szenvedni, és nem tekintette a gyalázatot. Mert hogy gyalázat érte, az tagadhatatlan. Leköpdösték, mezítelenre vetköztették, töviskoronát tettek a fejére, bíborba öltöztették, megkorbácsolták, kigúnyolták. A kereszttől is gúnyolták még, hogy ha te vagy az Isten Fia, akkor miért nem szállsz le onnan a keresztről? Egy szóval sem védekezett Jézus. Elviselte ezeket. Mindig a kereszttől öröme tekintve merített erőt, hogy ezen végig tudjon menni. Így Isten királyi trónjának jobbára ültetett – írja az Ige. A jutalom megvolt, a vége, amikor kitarunk egy megpróbáltatásban, annak mindig megvan a jutalma a végén, a felmagasztalás, ha át tudunk menni rajta. Kitartással, úgy, hogy nézünk Jézusra, és sehova máshova nem tekintünk. Ő ad erőt nekünk, hogy ezeken végig tudjunk menni, és a vége mindig felmagasztaltatás. Ahogy Ő is Isten királyi székének jobbára ültetett, miután mindazokon végigment. De a szívét fel kellett készíteni rá. Jézus tudta, hogy mi vár rá, így kezdtem.

Nézzük meg a Máté evangéliumban ennek a megerősítését! Nagyon sok helyen utal erre. Ha olvassátok az utolsó fejezeteket a négy evangéliumban, ha evvel a meglátással kezditek olvasni ezeket a fejezeteket, nagyon sok utalást fogtok találni, amikor Jézus megjelenti a szenvedéseit, hogy benne van a szívében ez a szorongás, mert tudta, min kell végigmennie, és fel kellett készítenie a szívét erre.

MÁTÉ 26,1–2. 10–12.

1. És mikor mindezeket a beszédeket elvégezte Jézus, monda az Ő tanítványainak:

2. Tudjátok, hogy két nap múlva a húsvétnak ünnepe lesz, és az embernek Fia elárultatik, hogy megfeszíttessék.

Arról beszél Jézus, hogy mi vár rá, de a tanítványok nem értik ezt. Megjeleníti a szenvedéseit. Nagyon érdekes, hogy a tanítványok még a kereszttel sem értették, hogy mi történik, sőt Jézus feltámadásánál sem értik még, hogy vajon mi zajlik a szemük előtt. Később, amikor a Szent Szellemet megkapják, akkor kezd megnyílni a szemük, hogy ez miért volt szükséges. Ezekhez az Apostolok cselekedeteiből olvasunk néhány Igét, amikor megvilágosodtak. Értetlenül álltak, hogy miért kell ezeket Jézusnak elszenvednie. Mi lett az Ő Urukka? Miért kellett keresztre feszíteni? Aki azt a rengeteg csodát tette, és annyi emberen segített! Éhezőket lakatott jól, és halottakat támasztott föl. Mindenfelé, amerre járt, csak jót cselekedett. Miért kellett neki meghalnia? Nem értették a tanítványok. Ma sem érti sok ember a világban, hogy valójában mi történt. Van egy asszony, aki bemegy Jézushoz. A János evangéliumból megtudjuk, hogy ez Lázárnak a testvére, Mária. Bemegy Jézushoz, és az olajos szelencéből annak a teljes, drága, nárdus olajnak minden cseppjét ráönti Jézusra. A tanítványok fel vannak háborodva, hogy miért tette ezt, mert el lehetett volna azt adni, főleg Júdás volt nagyon fölháborodva, aki kicsent mindig a pénzes kincstárból. Teljesen föl volt háborodva, hogy hogyan lehet ilyen pazarlást tenni, amikor ezt pénzzé lehetett volna tenni, és a szegényeknek adni. Nézzük, mit mond Jézus! Jézus mindig másképp tekint a dolgokra, és nekünk azt a látásmódot kell elsajátítani, ahogy Jézus tekinti a dolgokat. Akkor mindig minden érthetővé válik, és nagyon sok mindent másképp fogunk látni, mint a világ. Jézus azt mondta itt:

10. Mikor pedig ezt eszébe vette Jézus, monda nékik: Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jó dolgot cselekedett énvelem.

11. Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, de én nem leszek mindenkor veletek.

12. Mert hogy ő ezt a kenetet testemre töltötte, az én temetésemre nézve cselekedte azt.

Látjátok, Jézus tudta, hogy nagyon fájdalmas kereszthalál, egy temetés vár rá. Tanítványok semmit nem láttak ebből. Amikor ezt az asszonyt kikezdték, akkor Jézus megintette őket. Ne bántátok őt! Nem tudjátok, miért cselekszi? Az én temetésemre teszi ezt. Hogy az én testem előre megkapja azt a balzsamot, amit a halottaknál szoktak a testre önteni, és preparálni. Istennek micsoda gondviselése, hogy odaadta előre a drága Fia testére ezt. Jézus itt is utalást tesz a halálára: ne bántátok őt, az én temetésemre teszi ezt! Jézus ezeket az utalásait egyre gyakrabban szólja a tanítványainak, hogy jön az én kereszthalálom, és el kell mennem. A tanítványok pedig nem kaptak igazán megértést róla még ebben az időben.

LUKÁCS 18,31–34.

31. És maga mellé vevén a tizenkettőt, monda nékik: Ímé, felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik minden az embernek Fián, amit a próféták megírtak.

Jézus figyelmezteti őket, hogy amik a prófétáknál meg vannak írva, mindaz beteljesedik rajta. Minden prófécia. Sorolni kezdi Jézus, hogy mik vannak megírva:

32. Mert a pogányok kezébe adatik, és megcsúfoltatik, és meggyaláztatik, és megköpdöstitik;

33. És megkorbácsolván, megölik őt; és harmadnapon feltámad.

Megjelenti Jézus a tanítványainak, hogy készüljete föl rá, ez mind következik. Kijelenti a feltámadását is. Teljesen természetfeletti és hihetetlen a tanítványoknak.

LUKÁCS 18,31–34.

34. Ők pedig ezekből semmit nem értettek; és a beszéd el volt rejtve előlük, és nem fogták fel a mondottakat.

Itt írja, hogy a tanítványok, akik Vele voltak éjjel és nappal, semmit nem értettek, mert a beszéd el volt rejtve előlük, és nem fogták fel a mondottakat. Jézus felkészítette őket, hogy jönnék olyan történések, amiket nem értetek most ugyan, hogy miért vannak, az én szenvedéseim lesznek ezek. De az én szenvedéseim elmúltával megjön az én feltámadásom! A tanítványok nem értették, de hallgatták Jézust. Jézusnak egy nagyon furcsa pillanat következik el a Gecsemáné kertben. Ezek mind húsvétnak az előzetes történései, fel kell olvasnom nektek a Máté evangéliumból Jézus gecsemánéi imáját. Nagyon megragadja a szívünket, ha odaengedjük. Jézus, mindannak ellenére, hogy tudja, hogy ezek következnek, hiszen a próféciákban ez meg van írva felőle, mégis, az utolsó vacsora utáni hajnalban elmegy a Gecsemáné kertbe imádkozni. Magával viszi három legkedvesebb tanítványát, akiket a dicsőségnek a mélységeibe is mindig beengedett. Az elválkozás hegyére is ezt a három tanítványt vitte föl: Pétert, Jakobot, és Jánost. Akkor Jézus azt monda, hogy ti itt imádkoztatok, én egy kicsit arrébb megyek, és ott imádkozom. Leborult Isten elé, és azt imádkozta... nagyon megdöbbentő imát mond el itt Jézus:

MÁTÉ 26,38–39.

38. Ekkor monda nékik: Felette igen szomorú az én lelkem mind halálig! Maradjatok itt és vigyázzatok énvelem.

Ez a halál emésztette a szívét, a gondolatait, az egész lényét, a kereszthalál foglalkoztatta, és nem titkolja az Ige, hogy szomorú volt a lelke, szorongott a lelke ebben a gondolatban, hogy neki meg kell halnia. Azt kérte a tanítványaitól, hogy maradjatok itt, és vigyázzatok énvelem! Ebben a nehéz órában ne egyedül legyek. Tartsatok velem, ezt kérte Jézus tőlük.

39. És egy kissé előremenve, arcra borult, imádkozván és mondván: Atyám! Ha lehetséges, múltjék el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint Te.

Látod-e azt a Jézust magad előtt, akinek ezt a haláltusát fel kellett vállalnia? Hogy az mennyire nem volt könnyű neki! Arcra borult imádkozva, és azt mondta: Atyám, ha lehetséges – vagyis ha egy mód van rá –, múltjék el tőlem e pohár! Mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint Te. Ez a teljes meghajlás Isten előtt. Uram, oly sokkal jobb lenne, ha másképp lehetne, de ha nincs másként, akkor végigmegyek rajta. Legyen úgy, ahogy Te akarod! Megadta magát Jézus Isten akaratának. Itt eldőlt ezen a ponton, hogy annak a fájdalmas kereszthalálnak, amit hirdetett, és amit jelzett a tanítványainak, meg kell történnie, nem volt kiút. Nem volt megváltás a számunkra másként. Háromszor megy így vissza a tanítványokhoz. Mind a háromszor alva találja őket. A tanítványoknak elnehezedett a szívük, és fogalmuk nem volt arról, hogy miről imádkozik Jézus. Nem fogták föl ennek a helyzetnek a komolyságát. Amikor harmadszor is elmondta Jézus ezt az imáját, tudta, hogy ez elvégeztetett, nincs másként, akkor mondta a tanítványainak, hogy most már nyugodtan alhattok! Menjünk innen, elközelgett, aki engem elárul! – és jött Júdás, és bizony elárulta Jézust. Ezek meg voltak így írva, hogy így kell történnie, mégis ezek a történések megszorongatják a szívünket. Érezzük, ahogy Jézus ezen átment, mennyire nem volt könnyű neki! Jézus a János evangéliumban azt

tanítja – közben nagyon erős gyógyító ajándékokat munkál a Szellem, mert a Szellem jelen van, az Igéről bizonyoságot tesz. Mellkasban van nagyon erős gyógyító kenet, anélkül, hogy a kezünket tennénk rájuk, a Szellem gyógyít benneteket.

JÁNOS 12,24.

24. Bizony, bizony mondom néktek: Ha a földre esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem.

Azt föl lehet írni, az biztos így van, ha Jézus így kezdi, hogy bizony. Micsoda csodálatos kép! Ennek a halálnak meg kell lennie. Az a földre esett gabonamag. Ugye, Ő a földre jött, megszületett, isteni voltát letette, és a földre jött. Istenemberként. Ennek a magnak el kellett halnia. Ha földre esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad. Látod, miért jött Jézus? Családra vágyott. Ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem. Jézusnak ez a halál el volt rendelve. Nem lehetett máshogy a mi megváltásunk. Szükség volt arra, hogy ez a gabonamag, ez a drága jézusi test, ez az isteni Istenember test a kereszten meghaljon értünk. Máshogy nem lett volna neked és nekem életünk. Így volt ez megjelentve. Jézus ennyiszor utal az Ő halálára. Ebben az ígeversben is erről beszél. Ha az a gabonamag elhal, akkor sok gyümölcsöt terem. Jézus kereszthalála is gyümölcsöt terem a világban nap mint nap, üdvösségek sokaságát. Ezrek, milliók születnek újjá a Jézus Krisztus által. Egy másik helyen a János evangéliumban Jézus azt mondja – és még mindig ezen a gondolon időzünk – közben a fülben is van egy nagyon erős szellemi munka. Köszönjük az Úrnak, hogy előjönnek a bizonyosságok is majd. Ez vérnyomással is kapcsolatos. Tehát a János 14-ben mondja Jézus:

JÁNOS 14,19.

19. Még egy kevés idő és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok engem: mert én élek, ti is élni fogtok.

Látjátok, hogy közeleg az idő? Jézus a tanítványainak mondja, hogy még egy kevés idő, és a világ nem lát engem többé. Felkészíti őket, hogy közeledik itt valami. Nem leszek itt a világban. De ti megláttok engem, mondja a tanítványoknak, mert én élek, és ti is élni fogtok. Mondja itt Jézus, hogy a földről eltávozom, és nem testi formában, mert a világ nem lát engem többé. Ők nem látnak engem többé, de ti megláttok engem. Tudod, itt beszél a Szent Szellemről. Ti megláttok engem. A Szent Szellem formájában jön el közéjük, és itt tanít a Szent Szellemről. Ti igenis meg fogtok látni engem a Szent Szellem szolgálatában. Azt mondja nekik, hogy küldök nektek egy vigasztalót, mert ti meg fogtok látni engem az Ő formájában. Amiket Ő cselekszik, azokat cselekszem én itt a földön most Ő általa – tanítja nekik. Még egy kevés idő. Jézus készülődött erre a kereszthalálra, ami egy nagyon-nagyon súlyos testi és szellemi megpróbáltatás volt az Ő életében. Ezért a pillanatért jött a földre. Nem titkolja.

JÁNOS 14,30–31.

30. Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme: és énbennem nincs semmije;

Látod, ahogy búcsúzkodik? Hogy összeszorul a tanítványok szíve, amikor ezt hallják! Úr Jézus, hát mi lesz velünk utána? Hogy lesznek a dolgok? Ezért hagytuk el a családjainkat? Ezért hagytuk el mindenünket? Ezért hagytuk el a hálóinkat, hogy most elhagysz minket? Énbennem nem találna bünt, és nekem nem kellene meghalnom – mondja itt Jézus. Jön a világ fejedelme, és bizony megmérettetés lesz, de nem azért, mintha Őbenne bármije lenne. Itt valami más történt. A mi bűneink lettek odatéve. Ezért tudta a világ fejedelme elvégezni ezt a megmérettést.

JÁNOS 14,30–31.

31. De, hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát és úgy cselekszem, amint az én Atyám parancsolta nékem: Keljetek fel, menjünk el innen.

Látod, hogy az Atya parancsolata volt a kereszthalál? Az Atya parancsolata az örök élet. Az egész világ tudja meg, hogy én az Atyát szeretem, ezért megcselekszem! A mi életünknek is ilyennek kell lennie, mindent ebből a szerelemből kell cselekednünk. Nem azért, hogy ki mit gondol rólunk, meg hogy mi esetleg mit szeretnénk. Nem tanácskozunk a hústesttel, hogy az mit szeretne. Amit az Atya parancsolt neked, azokat kell megcselekedned, és innen fogja megtudni a világ, hogy ez egy szeretetkapocs. Az Atya szeret téged, és te Őt. Ez az engedelmesség, odaszánt engedelmesség. Teljes odaszánt engedelmesség, amit Jézus tett, hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, ezért úgy cselekszem, ahogy az én Atyám parancsolta. Gyönyörű olaj a szíveden, amikor megérted, hogy Jézus ezt miért cselekedte. Keljetek fel, menjünk el innen! – mondja Jézus. Ezen a helyen ne is maradjunk tovább! Olyan nehéz volt ezt elmondani, és ebbe belegondolni! Menjünk innen! Nagyon nehéz pillanatok voltak ezek számára. Jézust ezután elfogják, Júdás elárulja 30 ezüstpénzért.

Viszik Annáshoz, aki Kajafás apósa volt. Annás próbálja kihallgatni. Nem jut vele előbbre, megkötözve elviszik Kajafáshoz, aki akkor a főpap volt. Kajafás főpap sem tud vele igazán boldogulni, mert Jézus nem sokat mond ezekben a kérdésekben. Viszik innen Pilátushoz, a törvényházba. Pilátus mintha érezné, hogy Jézus ártatlan. Elkezd faggatni, hogy mit cselekedtél? Mi a te bűnöd? Aztán kérdezi a zsidókat, hogy mi bűnt követett el ez ember? A zsidók először azzal kezdik vádolni, hogy Istennek mondja magát. Azt mondja magáról, hogy Isten Fia. Ha tudták volna a zsidók, hogy tényleg az! Micsoda vádak! Meg azt mondja magáról, hogy lerontom e templomot, és három nap alatt fölépítem. 46 évig építettük ezt a templomot! Mennyire nem volt fogalmuk a zsidóknak arról, a farizeusoknak, a törvénytudóknak, az írástudóknak arról, hogy ki áll előttük, kit vádolnak! Mennyire sötétségben voltak! Fogalmuk nem volt róla. De kiabálták, hogy bűnös, feszítsd meg! Bűnös, feszítsd meg, elítélendő! Halálra kell őt adni, Isten Fiának mondja magát! Pilátus háromszor próbálta felmenteni Jézust, érezte, hogy ez az ember vétlen. Ez az ember bűn nélkül való, de a zsidó népnek a szavára, nyomására végül is meghozta az ítéletet. De mosta a kezeit, hogy bűnt nem találok ez emberben. Ezután a Golgota hegyén nagyon fájdalmas kereszthalál következett. Egy momentum, amit talán kiemelek, ami nagyon tanulságos nekünk, hogy ott a kereszten, miközben az élet-halál tusáját vívta Jézus, el tudta mondani azt az imát, hogy Uram, bocsásd meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekednek! Mindenki számára kérte a bocsánatot, ne számíttassák be ez nekik, amit tettek ellenem! Mert ennek mindenképpen így kellett lennie, de ők legyenek mentesek, legyenek szabadok attól, amit velem cselekedtek! Jézus a megbocsátás imáját hogy tudta elmondani ebben az igen megpróbáltatott nehéz vérző helyzetben? Sok sebből vérzett, hatalmas fájdalmakkal, de a legszörnyűbb helyzet, hogy az emberiség bűnei voltak rajta. Az Atya nem tudott közösséget vállalni a bűnnel, a bűn természetével, ezért azt a közösséget, amiben addig volt Jézus az Atyával, ami a legdrágább volt Neki, azt elvesztette ezekben az órákban. Azt nem érezte. Ez volt a legnehezebb az Ő számára. Ha mi csak egy kicsit is érezzük, hogy valami olyat cselekedtünk, amiben a Szent Szellem nincs benne, és kicsit távolabb érezzük az Ő drága, bársonyos közösségét, már azonnal igyekszünk vissza, hogy mi lehetett az, mit tettem, hogy tettem? Mi az, amivel olyat mondtam esetleg? – és azonnal igyekszünk vissza arra a helyre, ahol a legjobb nekünk. Ott bent, abban a közösségben. Jézus kiesett, mert mindannyiunk bűne volt rajta, mindannyiunk gonoszsága. Mindannyiunk vétke, rajta, a Bárányon, az Isten Bárányán, aki elveszi a világ bűneit. Isten

hozott egy Bárányt nekünk húsvétkor, akit így felszögezett a keresztre, és aki megszenvedte a bűneinket, a bűneink árát megfizette. Hatalmas megváltás volt ez, és Jézus ebben a kínszenvedéssorban el tudta mondani ezt az imát: bocsáttassék meg nekik! Ezt az imát te is minden nap el tudod mondani. Úgy ne feküdj le, hogy harag legyen a szívedben, vagy bármi kárhoztatás maradjon a szívedben! Vagy egy kis neheztelés, mert valaki megbántott, vagy nem tette meg, vagy mit tett veled. Bármilyen kis súrlódás, horzsolás lenne a szívedben, azt ugyanúgy engeddd el, ahogy Jézustól tanultad a kereszt lábánál! Ezek tanulságok az életünkre. Ahogy Ő megtette, úgy nekünk is meg kell tennünk!

Olvassuk el Jézus halálát, mert ez egy nagyon megkapó rész, ahogy Máté evangéliuma közli velünk. Még a halála is természetfeletti volt. Amikor kilehelte a lelkét és a szellemét, akkor is minden pillanattól lehetett következtetni, hogy az nem csupán egy ember volt, aki meghalt a kereszten. Akkor mi történt? A beszámoló szerint, a Máté 27-ben írja az Ige, hogy Jézus felkiált, hogy miért hagytál el engem, Atyám? Aztán kileheli a lelkét, kileheli a szellemét, nagy kiáltással. Elolvasom nektek, hogy a következő pillanatokban mik zajlottak. A zsidók azzal vádolták, hogy azt meri mondani magáról, hogy Isten Fia. Halála pillanatában, akik ott álltak a keresztnél, az első szavuk az volt, hogy ez bizony Isten Fia kellett, hogy legyen. Nézzük, mi történt?

MÁTÉ 27,50–54.

50. Jézus pedig ismét nagy fennszóval kiáltván, kiadá szellemét.

51. És ímé, a templom kárpitja a tetejétől az aljáig kettéhasadt; és a föld megindula, és a kősziklák megrepedezének;

Egy nagyon vastag kárpit volt. A tetejétől – vagyis nem mondhatja bárki, hogy valaki tette volna, mert nem alulról történt a hasadás –, felülről szakadt ketté, lefelé. Isten keze volt az, hogy mostantól szabad a szentélyből kifelé a Szent Szellem útja. Kiáradhat a világra, nincs többé korlátozás. Ez volt az első jel, hogy a templom kárpitja kettéhasadt. Az aljáig kettéhasadt. A föld megindult, egy földrengés volt, amikor Jézus kilehelte a szellemét. Micsoda hatalmas isteni Szellem, mint Isten Fia, abban a pillanatban, hogy kilépett a testéből, megindult a föld, földrengés lett! A kősziklák megrepedeztek. Képzeljétek el ezt a látványt! Isten félelme szállt mindenkire, aki ott jelen volt! És mondom nektek, hogy nem volt senki, aki csak így legyintett volna. Mindenki meg volt illetődve, és mindenki láthatta.

52. És a sírok megnyílnak, és sok elhunyt szentnek teste föltámad.

Szerintem előjött Dávid, Illés, Elizeus, Salamon. A nagyok biztos, mert elől vannak a sorban. Egészen bizonyos, hogy előjöttek ők Jézussal, amikor Ő feltámadott. Hatalmas dolgok történtek...

53. És kijöven a sírokból, Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelenének.

Micsoda látogatások lehettek ezek! Egyik ajtón Illés kopogtatott, a másikon Dávid. Jött egy vendég. Nézzük, hogy kicsoda, hát Dávid jött hozzánk! Megilletődhettek az emberek, mert olyan események történtek, amelyek nem mindennaposak. Nem mindennapos látogatások voltak ezek. Jézus feltámadása után mehettek csak be a városba, addig vissza voltak fogva. A három nap ugyanis Jézus a poklok poklára is le kellett menjen, a legmélyebb helyre. Fogok erről olvasni mindjárt. Arra a szörnyű helyre el kellett menjen, miután kilehelte a lelkét és szellemét, ahova te meg én kerültünk volna, ha nincs ez a megváltás. Valakinek a mi bűneink miatt le kellett oda menni. Vagy te töltöd le a büntetésed, vagy az történik meg,

amit Jézus magára vállalt, hogy letöltötte a büntetést helyetted. Mert a bűnt meg kellett ítélnie Istennek. Isten jogosság által jelentett ki téged megigazultnak. A bűnt meg kellett, hogy ítélje, kárhóztatnia kellett a bűnt, meg a bűn természetét. Ezért kellett Jézusnak arra a helyre mennie.

De harmadnapon kijött a sírból. Ez a húsvétnak a hatalmas ünnepe. Harmadnap a feltámadás ünnepe. Jézus nem maradt örökre azon a helyen. Mert miután megfizette az árat és legyőzte az ellenséget, lerázta magáról ezeket az erőket, akik azt hitték, hogy örökre fogva tarthatják Őt. Ezt hitték, ezért feszítették keresztre, amikor látták rajta a bűnt, és a bűn természetét, azt hitték, hogy ezt mind Jézus követte el. Az ördög nem lát soha tisztán, csak részleteket lát. Azt hitték, hogy most megkaparintották Isten Fiát, és behúzták oda arra a helyre, ahova nekünk kellett volna menni. Azt hitték, hogy ott tudják tartani örökre. De eljött a harmadnap, amikor Jézus kijött a sírból. Ez a húsvétnak a leggyönyörűbb pillanata, amikor Jézus előjön a sírból. Ezek azok a jelek, amiket láttunk a Jézus halálakor.

MÁTÉ 27,50–54.

54. A százados pedig és akik ővele őrizték Jézust, látván a földindulást és amik történtek, igen megrémülének, mondván: Bizony, ez Isten Fia volt!

Mondom neked, ha te ott vagy, akkor te is megrémültél volna. Ez olyan jelenségsorozat volt, amit azóta se látott a világ. És az a szellemi rezonancia, ami ott jelen volt, amikor Jézus feltámadott! Ez volt az első szavuk, hogy bizony, ez Isten Fia volt! Vádolták, hogy azt mondja magáról, hogy Ő az Isten Fia, meg Istennek téteti magát. Az első dolog, amire rá kellett, hogy ébredjenek, hogy ez bizony Isten Fia volt.

Isten ma is cselekszik ilyeneket. Minden pillanatban a Szellem által olyanokat cselekszik, hogy a világ meglátja, hogy ez Isten Fia kell, hogy legyen, ez a Jézus. Ma is cselekszik ilyeneket a drága Szent Szellem által.

Erről a három napról Isten nem enged betekintést nekünk, nem sokat ír róla a Biblia. Csak azt, hogy Jézusnak el kellett mennie a pokolba miattunk, és ott egy hatalmas győzelmet aratott. Hogy mi történt a három nap alatt, hogy miért három napig tartott? Erről nem ír a Biblia. Egy napon majd többet fogunk erről tudni Most még nem kell róla többet tudnunk, csak annyit, hogy Jézus onnan győztesen jött elő. Egy feltámadásban, a feltámadás erejében, az új teremtésben, az új életben jött elő Jézus. Legyőzve a halált, legyőzve a bűnt, legyőzve a pokol minden erejét, kijött a sírból. Halleluja! Ez számunkra a feltámadás ereje az életünkben, hogy fel tudott támadni abból a halálból, ahova értünk ment. János evangéliuma ad számot erről. Röviden felolvasom. Sokan piszkálják a nő szolgálókat, hogy mit keresnek a pulpituson, meg a szolgálatokban. Ebből meg fogjátok látni, hogy az első evangélista, akit Jézus kiküldött, az Mária Magdaléna volt. Nem Péter szaladt el a hírral, hogy Jézus feltámadt, és nem János, hanem legelőször egy asszonynak jelent meg, Mária Magdalénának.

Úgyhogy igenis van helye Jézusnál. A krisztusi Testben nincs megkülönböztetve a nő szolgálat, és a férfi szolgálat. Ez csak az emberi ostobaság. És ezt akarom nektek megmutatni, hogy itt is ez történik.

Mikor odamentek a sírhoz hajnalban, akkor a követ elhengerítve találták. Nem azért kellett az angyaloknak elhengeríteni azt a követ, mert Jézus nem tudott volna kijönni. A megdicsőült testében átment a falakon is, a bezárt ajtón is. Azért hengerítették el a követ, hogy be tudjanak nézni a sírboltba. Akkora volt az a kő, hogy Mária Magdaléna nem tudta volna elhengeríteni. Ez történt itt, Mária Magdaléna megy a sírhoz, betekint a sírba és látja, hogy az üres, és látja, hogy ott, ahol Jézus teste feküdt, két angyal ül fehér ruhában, egyik fejtől, másik lábtól. És

kétségbeesésében szalad és keresi, hogy hova tették az én Uramat. Egyszer csak lát valakit, aki Jézus, de nem ismeri fel, hogy Jézussal beszél.

JÁNOS 20,14–22.

14. És mikor ezeket mondotta, hátrafordula, és látá Jézust ott állani, és nem tudja vala, hogy Jézus az.

15. Monda néki Jézus: Asszony, mit sírsz? Kit keresel? Az pedig azt gondolván, hogy a kertész az, monda néki: Uram, ha te vitted el Őt, mondd meg nekem, hová tetted, és én elviszem Őt.

Ugyanis azért ment, hogy bebalzsamozza a testét, a zsidó temetési szokások szerint.

16. Monda néki Jézus: Mária! Az megfordulván, monda néki: Rabbóni! Ami azt jelenti: Mester!

Amikor a nevéen szólította őt, akkor felismerte, hogy az Úr szól hozzá. Ez mindnyájunkkal így van, amikor Jézus személyesen szól neked, a neveden szólít, szól hozzád, azt tudod, hogy az Úr. Az eltéveszthetetlen. Ez történt Máriával, felismerte, hogy Jézus áll előtte. Azért ment, hogy a sírboltban találja majd meg, és ott állt előtte Jézus. A feltámadt Jézus! És most megnyílt a szeme rá, és látja Jézust. Gondolom, hogy ki akart nyúlni, megölelni, vagy megfogni, és Jézus azt mondja:

17. Monda néki Jézus: Ne illess engem; mert nem mentem még fel az én Atyámhoz; hanem menj az én atyámfiához és mondd nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez.

Egy nagyon fontos momentumban találja Mária Magdaléna Jézust, éppen a sírboltból kijöve, és útban az Atyához. Ezt itt megtudjuk. Jézusnak fel kellett mennie az Atyához.

18. Elméne azért Mária Magdaléna, hirdetvén a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondotta néki.

Az első evangélista, aki hirdeti Jézus feltámadását, Mária Magdaléna. Úgyhogy ne hagyjátok magatokat háttérbe szorítani – ez csak egy zárójeles megjegyzés –, hogyha nő létekre vagytok elhívva a szolgálatra Isten országában. Kiküldte őt: Menj és hirdesd a többieknek, hogy láttad a feltámadt Urat! Itt Jézusnak kell felmennie a mennybe, a mennyei Atya trónja elé, hogy bemutassa az Ő véráldozatát. Angyalok vitték előtte a vért, amit cseppenként gyűjtöttek össze azon az úton, ahol Jézus cseppenként elhullajtotta. Ez a vér ma is fent van a mennyben. E fölött a vér fölött tesz esküt Isten a Fiának. Ez az újszövetség vére. Nincs benne tehát emberi gyengeség, vagy emberi láncszem, ami elszakadhatna. Örök, kőszikla és biztos. Isten esküszik meg e fölött a szent vér fölött a Fiának, hogy neked örök életed van, hogy te büntelen vagy. Aki hisz, az örökké él. Aki hisz ebben, az megtartatik. Aki hisz ebben, az mind az Övé, hogy ez a megváltás megvan neked, hogy az örök királyságban osztályrészed lehet. Esküdtél folyik a szent vér felett. Ez a szent vér ma is fent van a trón előtt. És ez a szent vér itt a földön tanúbizonyságtevéként adatott. Ezért nagyon fontos, hogy imádkozzuk a szent vér oltalmát az életünk felett. Ahogy a főpap kijelentette, hogy jobb, ha egyetlen ember hal meg a népért, mint hogy mindnyájan elveszenek. Valóban, ez az egy meghalt. Az Isten szava volt, tudod-e, amikor a főpap ezt mondta? Isten bölcsessége szól. Az az egy ember meghalt, és a vére van az egész krisztusi Test fölött. Oltalmat, szentséget, szeplőtelen tisztaságot hoz. Ezt a vért vitte itt Jézus fel az Atyához. Ezt követően visszajött, és negyven napon keresztül megjelent a tanítványoknak.

A 19-es verstől olvasunk egy ilyen jelenést. De többször jelent meg a tanítványoknak. Evett velük, ivott velük. Megmutatta, hogy én nem szellem vagyok, hiszen a szellemnek nincs teste, meg húsa. Egy megdicsőült test volt, amiben Jézus kijött a halálból. Megdicsőült test volt, amely pontosan úgy nézett ki, de nem volt kiszolgáltatva az anyagi világnak.

JÁNOS 20,14–22.

19. Mikor azért este volt, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva voltak, ahol egybegyűltek a tanítványok, a zsidóktól való félelem miatt, eljőve Jézus és megállta a közepén, és monda nékik: Békesség néktek!

A tanítványok nagyon féltek, látva, hogy mi történt Jézussal, és bezárkóztak. Igenis féltek! Az ajtó zárva, akkor hogyan jött Jézus? A megdicsőült testnek nincsenek ütközései a fizikai világgal, át tud menni falakon, bezárt ajtókon. A tér és az idő megszűnik a számára. Nekünk is ilyen testünk lesz. Ilyen testben fogunk szolgálni majd az Úrnak az ezer év alatt.

Remegtek a tanítványok odabent, hogy jaj, mi lesz velünk! Mi leszünk a következők ott a kereszten! Az ördög elhitei, hogy te leszel a következő, akivel ez meg az történik majd, és remegjél, és roppanj össze a félelmeiktől. Bezárkóztak és féltek, pontosan úgy, ahogy felfestette nekik az ellenség, hogy mi következik. Jézus azt mondta: Békesség néktek! Ti békességben éljétek!

20. És ezt mondván, megmutatá nékik a kezeit és az oldalát. Örvendezének azért a tanítványok, hogy látják vala az Urat.

Azokat a sebeket Jézus örökre viseli, amiket elszenvedett érted. Ott vannak a testén a szögek helyei, az oldalán. Minden seb a testén van. Ez örök tanúbizonyosság.

Örvendeztek a tanítványok, hogy látják az Urat. El tudod képzelni, amikor ez az öröm ott felpezsdült? Az élő Jézust látjuk, aki a kereszten meghalt, és eltemettük, és íme, megjelent. Ez a feltámadásnak az öröme. Örvendeztek a tanítványok, hogy látják az Urat.

21. Ismét monda azért nékik Jézus: Békesség néktek! Amiként engem küldött az Atya, én is akképpen küldelek titeket.

Most jön egy küldetés. Láttatok engem, láttátok, hogy én élek, most küldetés következik.

22. És mikor ezt mondta, rájuk lehele, és monda nékik: Vegyetek Szent Szellemet:

Tudod-e, hogy a Szent Szellem nélkül semmit nem fogsz tudni elvégezni az életben? A tanítványoknál is ugyanez volt, amíg Jézus rájuk nem lehelte a Szent Szellemet, addig remegtek odabent. Féltek az üldözésektől, féltették a saját életüket.

Amikor a Szent Szellem leheletét megkapták, onnantól kezdve más lett az életük. Ki mertek menni, és hirdették az Evangéliumot minden teremtsnek. Ez volt a feladatuk.

A húsvét üzenete nekünk röviden összefoglalva, hogy megtörtént ez a nagy csoda, Jézus meghalt, és feltámadt. Ünnepeljük ma is, és a világon mindenhol. De tudod-e, hogy ennél többről van szó? Mert a Biblia azt mondja, hogy te Őbenne vagy. Ha te hiszel, akkor ez azt jelenti, hogy te belekeresztelttél az Ő szenvedéseibe. Te belekeresztelttél az Ő halálába. Isten úgy tekint, hogy te haltál meg azon a kereszten a te saját bűneidért. A helyettesítő áldozatban. És belekeresztelttél, az Ő feltámadásába. Ha te hiszel Őbenne, akkor úgy tekint rád, hogy te támadtál fel a halálból, a bűnt magad mögött hagyva. Mert a bűneidnek az ára ki van fizetve. És bűn nélkül jött elő Jézus a halálból. Ebben a megigazultságban hoz téged elő, mert belekeresztel-

tettél az Ő feltámadásába. Tanítja az Ige, hogy Őbenne jöttünk elő, ebből a halálból, és Őbenne támadtunk fel. Belekereszteltettél az Ő felvitetésébe, amikor felvitetett, és ültették az Atya jobbára. A trónra ültetésre is bele lettél keresztelve. A hatalom helyén ülsz. A jézusi hatalom helyén ülsz, mert Isten ezt úgy végezte el, hogy te ott voltál. Ezért van hatalmad, és uralkodj!

Jézus kijelenti, hogy én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él. A halál nem tart vissza minket attól, hogy Jézuséi legyünk örökre. Ha meghal is, él – mondja Jézus. Óriási erő van a feltámadásban. Megújulás van, új élet van benne. Ez az erő nekünk adatott, a feltámadás ereje. Ámen. Nézzük meg, hogy mit hozott az apostoloknak bátorságban az, hogy Jézust látták ebben az új gyönyörű, megdicsőült testben, és kiküldte őket. Először is megtudjuk, hogy mit is jelent a feltámadás.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,31.

31. Előre látván ezt, szólott a Krisztus feltámadásáról, hogy az Ő lelke nem hagyott a pokolban, sem az Ő teste rothadást nem látott.

A proféták szóltak erről, hogy mit is jelent a feltámadás. Az Ő lelke és szelleme igenis járt a pokolban, de a feltámadás ereje által Isten kihozta Őt a pokolból. És jelenti a feltámadás azt, hogy mi is kijöttünk onnan. A bűn nem tarthat ott fogságban. A sátán, és az összes démonikus serege minden erejüket kifejtve sem tudtak fogságban tartani minket. Mert Jézus az Isten Fiaként hatalmas volt, és lerázta magáról ezeket az erőket, te pedig Őbenne voltál. Ez a húsvét öröme nekünk. Nem csak Jézus győzelmét ünnepeljük, hanem a mi győzelmünk is benne van az ellenség minden ereje felett. A mi győzelmünk is!

Van egy valaki, aki meghalt – de nem indult rothadásnak a teste –, a Jézus Krisztus. Isten nem engedte meg, hogy az Ő teste rothadást lásson, és kihozta Őt a sírból. Dicsőségben. Megdicsőült, új testben. Úgyhogy a bűn többé rajta nem uralkodik, a halál többé rajta nem uralkodik. És rajta sem, te is szabad vagy ezektől, ha Őbenne vagy. Ki mered-e jelteni, hogy Őbenne vagy? Ez a hit. Ez a kulcs. Isten ezt várja el tőled. Mindent elvégzett. Ki mered-e jelteni, hogy te Őbenne vagy, hogy Őbenne ez elvégeztetett, hogy te ezt hiszed? Aki hisz, az üdvözülni. Ha te hiszed, hogy ez elvégeztetett érted, akkor te szabad vagy. Ennyit kér tőled Isten, hogy higgyél Benne!

A feltámadás erejébe is bele lettünk keresztelve. Vagyis minden ellenséges erő felett képesek vagyunk a feltámadás erejében megújultan előjönni. Ez a húsvét csodája! Ebből az erőből kell élnünk a mindennapjainkban. Isten ezt elvárja tőlünk. A feltámadás erejében, ugyanis ott voltunk jelen Őbenne.

Az Apostolok cselekedetei 10-ben van egy gyönyörű prédikáció. Péter prédikál, méghozzá olyanoknak, akik nem zsidóságbeliek voltak. Bemenni sem mert először hozzájuk, mert pogányok voltak, de azért a Szent Szellem indítására bemegy, és elkezd prédikálni arról, hogy mit cselekedett Jézus. Ez a négy igevers összefoglalja az egész Evangéliumot. Gyönyörű!

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 10,40–44.

40. Őt az Isten feltámasztá harmadnapon, és megadá, hogy Ő megjelenjék nyíltan,

41. Nem az egész népnek, hanem az Istentől eleve választott bizonyságoknak, nekünk, kik együtt ettünk és együtt ittunk Ővele, minekutána feltámadott halottaiból

Szeretnél-e Jézussal együtt enni és inni? Lesz nap, amikor ott ülünk az asztalánál. Akkor nem voltunk kiválasztottak erre, mert nem akkor éltünk, de lesz nap, amikor mindannyian ott

ülünk az asztalánál. És Jézus fogja tudni, hogy mi a te kedvenc ételed, és az lesz eléd tálalva. És örömnéplésekben leszünk Jézus asztalánál. Mert Ő annyira él, és annyira valóságos, hogy mindenkinek feletti közelségbe tud jönni hozzád. Közelebb, mint amit látsz vagy hallasz.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 10,40–44.

42. És megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyosságot, hogy Ő az Istentől rendelt bíráló élőknek és holtaknak.

Vagyis ez egy parancsolat, hogy hirdetniünk kell Őt. Ezt nem vehetjük könnyedén, nem vehetjük félvállról, és nem tehetjük félre! Mert ezt megparancsolta nekünk. Mi ez az üzenet?

43. Erről a próféták mind bizonyosságot tesznek, hogy bűneinek eltörlését veszi az Ő neve által mindenki, aki hiszen Őbenne.

Hiszel benne? Eltörlötték a bűneid. Ezt végezte el húsvétkor Isten. Hiszel benne? A tied! Hiszel benne? Megvan neked! Isten ilyen egyszerűvé tette volna? Nem lehet hozzátenni, mert így van leírva. Aki hisz benne, az bűneinek eltörlését veszi. Vagyis a bűn rabságában nem képes minket ott tartani az ellenség. Bármit is követtünk el, az eltörlött. Nézzük meg, mi az, amire mozdul a Szent Szellem? Akarsz jó prédikátor lenni? Akarod, hogy jöjjenek tömegek és hallgassanak? Itt van a kulcsa. Mi az, amire leszállt a Szent Szellem?

44. Mikor még szólá Péter ez Igéket, leszálla a Szent Szellem mindazokra, akik hallgatták e beszédet.

És be is teljesedtek Szent Szellemmel, ott, ha olvasod, nyelveken kezdtek szólni. Mit hirdetett Péter? Azt, hogy ez az áldozat, ami elvégeztetett, a bűnök eltörlését hozta mindazoknak, akik hisznek. Vagyis nem a bűnről kell prédikálni a kereszténységnek, hanem a bűnök eltörléséről ebben a hatalmas áldozatban, amit a Jézusban elvégezett az Atya, és ez az igaz Evangélium, a tiszta Evangélium. A dicsőséges Evangélium!

Ez valóban elvégeztetett. Hatalmas ár volt, de megvan nekünk.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 26,23.

23. Hogy a Krisztusnak szenvedni kell, hogy mint a halottak feltámadásából első, világosságot fog hirdetni e népnek és a pogányoknak.

Ez el volt rendelve. Isten azt mondta, hogy Ő lesz az elsőszülött a halálból, az új teremtés zsengeje Ő, és aki csak hisz Benne, előjön Őbenne. Előjön Benne, az új teremtésben. Isten bizonyította be, hogy Jézus az Istennek Fia. Hogyan? A halálból való feltámadása által.

RÓMA 1,4.

4. A mi Urunk Jézus Krisztus felől, akit a halálból való feltámadás által a szentség Szelleme hatalmas erővel Isten Fiának bizonyított.

A koronát az tette föl, megmutatom, hogy melyik az, aki igazán az én Fiam. Az, akit előhozok a halálból. Előhozta Őt a halálból. Mert abban nincs nagy kunszt, hogy valaki meghal. Mindannyian meghalunk egyszer. Abban, hogy harmadnap kijön a halálból, betegség nélkül, bűn nélkül, minden iga nélkül, minden vádaskodás nélkül, tiszta, új életre, ami Isten dicsőségével teljes, és nincs benne a múltnak a szégyene, a sara, a gyűlölködések, a szakadások, az ördög minden gonoszsága, szabadon mindentől. Azt mondta: Ímé, ez az én Fiam. Előhozta Őt a halálból. Hatalmas erővel, a szentség Szelleme által. Ő az én Fiam. Ő az én szerelmes Fiam. Isten megmutatta. Megmutatta a vízkeresztiségnél, megmutatta az elválásakor, és megmutatta, amikor kihozta Őt a halálból. Tudsz-e örülni ennek? Pont olyan vagy, mint Ő. Belekerülsz ebbe a csodálatos körbe, a krisztusi Testbe, ha hiszel Őbenne. Miért kellett ennek így történnie?

RÓMA 4,25.

25. Aki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.

Őneki ez volt a rendelése, hogy Jézus halálra adatott. Ő halhatatlan lett volna a mi bűneink nélkül. És a mi bűneinkért halálra adatott Isten rendeléséből. A mi megigazulásunkért hozta Őt elő Isten a halálból. Ezt is miértünk tette.

RÓMA 6,4.

4. Eltemettettünk azért Ővele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsósége által, azonképpen mi is új életben járjunk.

Szellemi halottak voltunk, de Krisztusban a bűnnek és a halálnak egyszer és mindenkorra meghaltunk. Nincs többé halál az életünkben. Az emberek félnek ettől a szótól, hogy halál. De aki igazán belegondol abba, hogy Jézus ezt a halált már meghalta értünk, sőt el is temették ebben a halálban, akkor a mi szívünkben ez nem szabad, hogy félelmet keltsen.

Megtörtént, hogy feltámadott Jézus? Mi ebben hiszünk, ez a húsvét. Ez egy új élet, amiben Jézus jár. Akarsz-e benne járni te is? Ebben nincs betegség, nincs küszködés, nincs iga, nincs teher, nincs kötés. Szabadság van! Az én Igém szabaddá tesz. Új élet van! Az új teremtés valósága van. Akarsz-e ebben járni? Ez a kérdés. Ha igen, akkor tekints Jézusra! Nézzél Jézusra! – ezzel kezdtem. Ő a hitünk szerzője és bevezetője. Ez a kulcs, hogy nézzél Őreá, hogy min ment keresztül érted, és ma hol van! Oda lettél ültetve vele.

Ez az új élet, ez egy bűn nélkül való élet. Kovász nélkül való, új kenyér vagyok.

1KORINTHUS 5,7.

7. Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává, hiszen kovász nélkül valók vagytok; mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott érettünk.

Ezt ünnepeltük ma az úrvacsoránál. Kovász nélküliek vagyunk. Mit jelent a kovász? A bűnt jelenti. A mi húsvéti bárányunk, a Krisztus Urunk megáldoztatott érettünk. Mi ne vegyünk részt a kovászban, ahogy régen éltünk, vagy, ahogy a világ él. Mi kovász nélkül valók vagyunk. Mert a mi húsvéti bárányunk megáldoztatott érettünk, és egy új életünk van a Krisztusban. Semmi közünk a kovászhoz.

Ennek a feltámadásnak az erejében kell élni, és ezzel fogom zárni ma a számotokra. A keresztyén életem egyik kedvenc Igéje, ami mindennapos az életemben. Mert nekünk van írva, és ha magunkhoz vesszük, akkor élünk általa.

RÓMA 8,10–11.

10. Hogyha pedig Krisztus bennetek van, jóllehet a test holt a bűn miatt, a Szellem azonban életet ad annak a megigazultság miatt.

Krisztus lakozik-e benned? Ez a kérdés. Énbennem biztosan, és ha benned még nem, akkor majd a végén imádkozunk. Vagyis a testünkben hordozzuk a halál természetét, a testünk megöregszik. De az által a megigazító munka által, amit Jézus elvégzett, a Szellem életet áraszt bele, előnti étellel, infúziót kap. A Golgota keresztyéről mindennap kapunk egy megújulást, egy infúziót. A szellemünk kapja ezt, a szellemi ember.

RÓMA 8,10–11.

11. És ha annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szelleme által.

Ez egy alap Ige. Jézus feltámadt, kijött a halálból, olvastuk, hogy üres volt a sírbolt. Egy vallás sincs, aki elmondhatná, hogy az ő megváltójuk kijött a sírból. Egyetlenegy sír üres, Jézus sírja, mert a Szellem kihozta Őt a halálból. Ugyanez a Szellem, aki ezt a dicsőséges munkát elvégezte, felöltötte magára újra a Krisztus testét, és megdicsőülten hozta elő. Ugyanez a Szellem, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, nézd meg, hogy mit fog cselekedni! Megeleveníti a ti halandó testeiteket is. Ez nem a mennyben lesz majd, ha már ott leszünk a megdicsőült testünkben. Ott nincs rá szükség. Amíg itt lent a nyomorúságos életünket éljük, addig jön a Szent Szellem ezzel a szolgálattal, és megeleveníti a mi testünket. A megelevenítésben benne van, hogy megújítja. Ha kell, megépíti, ha kell, meggyógyítja, ha kell, a templomnak a repedezett falait felépíti. Az ereket átjárhatóvá teszi, a szerveket megújítja. Mindent, ami kell ehhez, elvégzi. Ez a Szent Szellem munkája bennünk, aki feltámasztotta a Krisztust a halálból. Az egy igaz cselekedet volt, egy valóságos cselekedet volt, és ugyanaz a Szellem elvégzi ezt is. Akármilyen tünettel jössz Jézus elé, a Szent Szellem ezt elvégzi. Megeleveníti, megújítja, meggyógyítja. Nincs jobb orvos nála! Szilánkosra tört boka tud éppé lenni egy szempillantásban, mintha soha semmi csavar nem lett volna benne. Ez a Szent Szellem megelevenítése. Ez a kulcs, hogy a *tibennetek lakozó Szelleme* által. Benned lakik-e a Szent Szellem? A Szellemnek benned kell lakoznia! Akkor vagy részese ennek a gyönyörű dicsőségnek, ha a Szellem benned lakozik. És alig várja, hogy szólítsd Őt, és lakozást vegyen. Ő örökre jön. Ő nem úgy jön, hogy holnap már: Szia, pá, valahol máshol vagytok! Ő örökre jön, hűséges, és ahol kell, ott segít. Jobban akarja, hogy boldogulj, mint te saját magad. Akármennyire hihetetlen, ez így van. Isten szeretete által van ez.

1KORINTHUS 1,18.

18. Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek; de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje.

Amit ma beszéltem, a világ azt mondja, hogy ugyan már, ne beszélj ilyeneket! Ők elvesznek, mert nem hisznek. De nekünk – azt mondja az Ige –, akik üdvözülünk, Istennek ereje ez. Úgyhogy ma Isten ereje fogja ezeket a testeket, amiket Isten elé hoztok, meggyógyítani, megépíteni, megújítani, mert a keresztről való beszéd hangzott ma el, és a keresztről való beszéd Istennek ereje. Ha hiszed, akkor emeld föl a kezed! Bizony, meg fogsz ma újulni és gyógyulni, mert Isten Szelleme elvégzi. Dicsőséget adunk Neki! Hálát adunk Neki! Magasztaljuk Őt! A keresztről való beszéd bolondság azoknak, akik elvesznek, de mi nem a világ bolondjai vagyunk, hanem mi az Úrhoz tértünk, és bölcssek vagyunk. Kiválasztott minket az Úr a világ bolondjaiként, de ma már bölcssek vagyunk, mert a Szellem bennünk van. Ezért tudunk örvendezni, meghalljuk a bölcsességet, meghalljuk az Ő szavát. Felemel minket, kiemel minket a bajokból, meggyógyítgat minket, megépítget minket. Amire csak szükség van, Ő azt elvégzi. Fordulj Hozzá bizalommal! Ő hűséges! Dicsőséget adunk Istennek! Köszönjük Istennek! Mondhatnám napestig, mert gyönyörűséges ez a feltámadás, hiszen Istennek az élete van benne. Dicsérjük Őt!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.